

11
215
Ter gelegenheid van het 50 jarig bestaan van den
Nederlandschen Holfond
van het gouden jubili^{um} als Hoofdbestuurster
van eenen hooggerechten Promitter D. van Duijn Planken.

De dag der dagen van den Bond
Lichtte aan. Een reeks van 50 jaren
Vloed heren sinds 't geboort. uur,
Dat in de sportannalen
Het goud geteekend staat
En thans zoo getrouw herdacht.

Van stonden aan vermind en broederling,
Waar spraak nooit was van rang of stand
En zelfs 't geloof werd nietgenakeld
Stond daar de Bond als een symbool
Wet eên van zin nog steeds vernag.
Dit inschen beginnel,
Het wistte zijn doel niet.

Wi, die het oud. Hollandsche holfpel veruuden,
Het hoog wilden houden, spijt allerlei spijt,
We sloten eek aan en verbreedden de rijen.
Grootte aanvoert van leden
Versterkte de clubs

En meer intensief werd het spel thans beoefend
Wyl ieder jaar weeraan een oproep ten meesterschap

Van 't wakke Bestuur heen geroed,
Een oproep, waaraan steeds met groot enthousiasme
Voldaan werd, daar sterk was de drang
Elkander als vriend in de baan te ontmoeten,
Waar geknapt waren worden
Om sielijken prijs en om beken.
Als altijd was die oproep ons, liebre,
Een feest. Maar thans, nu een schikking van goud
Den Bond en den praesus gelyklyk omtraakt,
Nu ging de geestdrift hoog
Ten roepworp: 'ja, maar meender nog
Te brengen kuld en dank
Bestuurders van ons Kolportaat,
Den Voorzitter vromen,
Die in dit kake eenw. getij
Den Bond op innervolghen wijs
Zijn brachten heeft gezij.
Zij leven hoog! zij leven lang!

Alkmaar Sept. 1935.

P. Dijkstra.